

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

14. wzywa rząd Filipin do umożliwienia wizyty specjalnego sprawozdawcy ONZ w celu zbadania sytuacji w zakresie praw człowieka w kraju;

15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, prezydentowi i rządowi Filipin, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka oraz rządowi państw członkowskich ASEAN.

Sytuacja mniejszości etnicznych w Iranie

P7_TA(2012)0265

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji mniejszości etnicznych w Iranie (2012/2682(RSP))

(2013/C 332 E/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w Iranie, zwłaszcza te dotyczące praw człowieka,
  - uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ 16/9 ustanawiającą mandat specjalnego sprawozdawcy ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie,
  - uwzględniając sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w Iranie z dnia 23 września 2011 r. i 6 marca 2012 r. dotyczące sytuacji praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,
  - uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 30 maja 2012 r. dotyczące stosowania kary śmierci w Iranie,
  - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (ICCPR), Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (ICESCR) oraz Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, których stroną jest Iran,
  - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obecną sytuację w zakresie praw człowieka w Iranie charakteryzują systematycznie powtarzające się naruszenia praw podstawowych; mając na uwadze, że mniejszości w Iranie wciąż są dyskryminowane i prześladowane ze względu na pochodzenie etniczne lub przynależność religijną; mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach grupy mniejszościowe demonstrowały w obronie swoich praw, a także mając na uwadze, iż doprowadziło to do masowych aresztowań uczestników tych demonstracji;
- B. mając na uwadze, że sześciu członków arabskiej mniejszości z miasta Ahwaz jest sądzonych w związku z działalnością na rzecz tej mniejszości po prawie rocznym pobycie w areszcie bez postawienia im zarzutów; mając na uwadze, że istnieją uzasadnione obawy, iż mogą oni nie mieć sprawiedliwego procesu i że mogą im grozić tortury lub inna forma znęcania się;
- C. mając na uwadze, że na przykład w dniu 5 czerwca 2012 r. Mohammad Mehdi Zalieh, irańsko-kurdyjski więzień, zmarł w więzieniu Rajae Shahr w wyniku niedostatecznej opieki medycznej udzielonej przez władze więzienne;

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

- D. mając na uwadze, że konstytucja Islamskiej Republiki Iranu oficjalnie przewiduje sprawiedliwe traktowanie mniejszości etnicznych; mając jednak na uwadze, że w praktyce członkowie mniejszości etnicznych, jak np. Azerowie, Arabowie, Kurdowie i Beludżowie, spotykają się z szeregiem naruszeń praw człowieka i praw obywatelskich, w tym naruszaniem ich prawa do wolności zgromadzeń, stowarzyszeń i wypowiedzi;
- E. mając na uwadze, że szerzy się dyskryminacja społeczno-ekonomiczna w stosunku do osób należących do mniejszości, włącznie z konfiskatą ziemi i własności oraz odmową zatrudnienia, a także ograniczeniami praw społecznych, kulturowych i językowych, co stanowi naruszenie Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej i Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- F. mając na uwadze, że dyskryminacja mniejszości etnicznych wywiera znaczne skutki w dziedzinie edukacji, ponieważ w regionach zamieszkiwanych przez mniejszości szkoły są często biedne, a wskaźniki osób porzucających naukę i analfabetyzmu w tych regionach przewyższają średnią krajową, co przyczynia się do niedostatecznej reprezentacji mniejszości narodowych i etnicznych na wysokich stanowiskach rządowych;
- G. mając na uwadze, że nie-Persyjki stoją w obliczu podwójnej dyskryminacji – jako członkinie marginalizowanych społeczności i kobiety w Iranie, gdzie prawodawstwo szczególnie ogranicza ich prawa;
- H. mając na uwadze, że w ostatnich latach w Iranie odnotowano dramatyczny wzrost egzekucji, w tym egzekucji małoletnich; mając na uwadze, że kara śmierci jest regularnie orzekana w sprawach, w których oskarżonemu odmawia się należnych praw procesowych, i za przestępstwa, które nie należą do kategorii „najpoważniejszych przestępstw” w rozumieniu norm międzynarodowych;
1. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu stale pogarszającej się sytuacji praw człowieka w Iranie, w tym sytuacji osób należących do mniejszości etnicznych i religijnych, z powodu systematycznej dyskryminacji politycznej, ekonomicznej, społecznej i kulturowej;
  2. wzywa władze irańskie do usunięcia wszelkich form dyskryminacji osób należących do mniejszości etnicznych i religijnych, oficjalnie uznanych bądź nie; domaga się, by wszystkie osoby należące do mniejszości mogły korzystać z ogółu praw zapisanych w konstytucji irańskiej i w prawie międzynarodowym, w tym z gwarancji, o których mowa w Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowym pakcie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, których Iran jest stroną;
  3. wzywa władze irańskie do zagwarantowania, że aresztowani członkowie arabskiej mniejszości z irańskiego miasta Ahwaz – Mohammad Ali Amouri, Rahman Asakereh, Hashem Sha'bani Amouri, Hadi Rashidi, Sayed Jaber Alboshoka i Sayed Mokhtar Alboshoka – będą mieli prawo do procesu zgodnego z międzynarodowymi standardami sprawiedliwego procesu, w tym należytej ochrony przed torturami i innymi formami znęcania się oraz niezastosowania wobec nich kary śmierci;
  4. nalega, by irańskie władze zwolniły wszystkich działaczy więzionych obecnie za pokojową działalność na rzecz praw mniejszości;
  5. wzywa władze irańskie do przestrzegania prawa mniejszości etnicznych do używania własnego języka, zarówno prywatnie, jak i publicznie, a w szczególności do zagwarantowania edukacji w językach mniejszości zgodnie z konstytucją Islamskiej Republiki Iranu;
  6. wzywa niezależnego eksperta ONZ ds. mniejszości i specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. współczesnych form rasizmu, ksenofobii i pochodnych form nietolerancji do wystąpienia o wizytę w Iranie w celu sporządzenia sprawozdania na temat sytuacji praw człowieka, a w szczególności praw mniejszości;
  7. wzywa władze irańskie do zagwarantowania wolności religijnej zgodnie z konstytucją irańską i Międzynarodowym paktem praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz do położenia kresu praktyce dyskryminacji i prześladowaniu mniejszości religijnych, takich jak muzułmanie nieszyi, Asyryjczycy i inne grupy chrześcijan, systematycznym prześladowaniom mniejszości bahaitów i stosowaniu kary śmierci wobec odchodzących od islamu;

Czwartek, 14 czerwca 2012 r.

8. wzywa Komisję, aby w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim skutecznie wykorzystywała nowy instrument demokracji i praw człowieka w celu wspierania demokracji i poszanowania praw człowieka w Iranie, w tym praw osób należących do mniejszości;
9. zdecydowanie potępia stosowanie kary śmierci w Iranie i wzywa irańskie władze, by zgodnie z rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 62/149 i 63/168 wprowadziły moratorium na wykonywanie kary śmierci do czasu jej całkowitego zniesienia; nalega, by rząd zakazał egzekucji małoletnich i złagodził wszystkie kary śmierci orzeczone obecnie wobec małoletnich;
10. ponownie potwierdza swoją gotowość do zaangażowania się w dialog na temat praw człowieka z Iranem na wszystkich szczeblach, na podstawie wartości zapisanych w karcie i konwencjach ONZ;
11. wzywa irańskie władze, by wykazały się pełnym zaangażowaniem we współpracę ze społecznością międzynarodową w celu poprawy sytuacji praw człowieka w Iranie; podkreśla konieczność podjęcia zobowiązań w ramach Rady Praw Człowieka ONZ i mechanizmów ONZ dotyczących praw człowieka;
12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Radzie Praw Człowieka, urzędowi Najwyższego Przywódcy oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

Europejski tydzień podnoszenia stanu świadomości na temat zatrzymania akcji serca

P7_TA(2012)0266

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie ustanowienia europejskiego tygodnia podnoszenia stanu świadomości na temat zatrzymania akcji serca

(2013/C 332 E/22)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 123 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że co roku dochodzi do około 400 000 przypadków pozaszpitalnego nagłego zatrzymania akcji serca, w których szanse na przeżycie ocenia się na mniej niż 10 %;
  - B. mając na uwadze, że przeżywalność wielu z pozoru zdrowych osób zależy od resuscytacji krążeniowo-oddechowej (CPR) wykonywanej przez świadków zdarzenia w połączeniu z wczesną defibrylacją, mając również na uwadze, że interwencja w czasie 3-4 minut od utraty przytomności może zwiększyć szanse na przeżycie o ponad 50 %;
  - C. mając na uwadze, że w Europie programy dostępu do automatycznych defibrylatorów zewnętrznych (AED) są realizowane tylko częściowo;
1. wzywa Komisję i Radę do:
    - przyjęcia publicznych programów dotyczących umieszczania automatycznych defibrylatorów zewnętrznych w miejscach publicznych oraz prowadzenia odpowiednich szkoleń we wszystkich państwach członkowskich,
    - dostosowania ustawodawstwa w celu ułatwienia wykonywania resuscytacji krążeniowo-oddechowej i defibrylacji przez osoby nieposiadające wykształcenia medycznego,
    - systematycznego gromadzenia informacji zwrotnych i danych dotyczących działań następczych, a także zarządzania jakością w każdym programie;